

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a Mgr. Ladislava Vaško, ve věci

žalobkyně: **Péče v Německu, s. r. o.**, IČ: 247 43 534, (dříve ANTHOZA, s. r. o.)
se sídlem Třtěno 101, 440 01 Chožov,
zastoupená daňovým poradcem Ing. Janem Matějkou,
se sídlem Vítězslava Háalka 1630, 415 01 Teplice,

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj, územní pracoviště v Lounech**,
se sídlem Rybalkova 2376, 400 68 Louny,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasně podanou žalobou ve znění jejího doplnění ze dne 6. 3. 2017 prostřednictvím svého zástupce domáhala, aby soud vydal rozsudek, v němž by určil, že Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

daňová kontrola daně z přidané hodnoty za zdaňovací období leden, únor, duben, květen, červen, červenec, srpen, listopad a prosinec 2015 dne 16. 6. 2016 zahájená žalovaným Finančním úřadem pro Ústecký kraj, územní pracoviště v Lounech, vůči žalobkyni byla nezákonným zásahem, a to v případě, pokud by do doby vynesení rozsudku došlo k ukončení daňové kontroly, popř. pokud by ještě daná daňová kontrola trvala, tak aby soud vydal rozsudek, jímž by žalovanému zakázal pokračovat v daňové kontrole. Současně se žalobkyně domáhala, aby soud uložil povinnost žalovanému uhradit jí náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně uvedla, že předmětnou daňovou kontrolu považuje za nezákonnou z důvodů, které uváděla ve svých stížnostech ze dne 26. 6. 2016 a ze dne 27. 6. 2016, kdy poukazovala na to, že považuje postup žalovaného při zahájení a rozšíření předmětu a rozsahu daňové kontroly za nezákonný. Stížnostem ovšem nebylo ze strany žalovaného vyhověno.
3. V následném doplnění žaloby ze dne 6. 3. 2016 žalobkyně uvedla, že žalovaný postupoval v rozporu s ust. § 90 odst. 2 věty druhé zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), když dne 16. 6. 2016 přistoupil k zahájení daňové kontroly po předcházejícím postupu k odstranění pochybností, bez toho, aby žalobkyni poskytl zákonnou 15 denní lhůtu pro seznámení se s výsledkem postupu k odstranění pochybností a pro případné návrhy na jeho doplnění. Poskytnutí dané lhůty správcem daně daňovému subjektu je přitom zákonnou povinností správce daně, která je toliko vázána na splnění podmínky existence přetrvávajících pochybností správce daně. Pokud pochybnosti přetrvávají, správce daně nemá na výběr, zda daňovému subjektu danou lhůtu poskytne či nikoliv, přičemž až na základě reakce daňového subjektu v podobě případného návrhu na pokračování v dokazování ve smyslu ust. § 90 odst. 2 věta druhá daňového řádu je správce daně schopen kvalifikovaně rozhodnout, zda přistoupí k ukončení postupu k odstranění pochybností či přistoupí k zahájení daňové kontroly. Postup k odstranění pochybností ve smyslu ust. § 89 odst. 1 daňového řádu a daňová kontrola ve smyslu ust. § 85 daňového řádu představují dva různé procesní instituty, které nelze navzájem zaměňovat, jak plyne např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2014, č. j. 2 Aps 20/2013-61.
4. Dle přesvědčení žalobkyně správce daně postupoval v rozporu s ust. § 90 odst. 3 daňového řádu, když dne 16. 6. 2016 rozšířil rozsah daňové kontroly daně z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2015 nad rámec rozsahu pochybností vymezených ve výzvě k odstranění pochybností ze dne 11. 2. 2016, z čehož žalobkyně dovozuje nezákonnost předmětné daňové kontroly. Z ust. § 90 odst. 3 daňového řádu podle názoru žalobkyně vyplývá, že rozsah daňové kontroly zahájené po předcházejícím postupu k odstranění pochybností je vymezen rozsahem pochybností sdělených daňovému subjektu výzvou k odstranění pochybností, a takto vymezený rozsah daňové kontroly pak již nelze v jejím dalším průběhu rozšiřovat. Je tomu tak proto, že ust. § 90 odst. 3 daňového řádu je speciální vůči ust. § 85 odst. 3 daňového řádu, které nelze v případě daňové kontroly zahájené po předcházejícím postupu k odstranění pochybností použít. Pokud správce daně v průběhu postupu k odstranění pochybností shledá potřebným rozšířit rozsah prověřovaných skutečností nad rámec skutečností rozhodných pro objasnění pochybností sděleným daňovému subjektu výzvou k odstranění pochybností, správce daně je oprávněn postupovat tak, že:
Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

- a) v případě že správci daně vyvstaly další pochybnosti nad rámec pochybností sdělených daňovému subjektu výzvou k odstranění pochybností je správce daně v rámci postupu k odstranění pochybností oprávněn vydat další výzvu k odstranění pochybností
 - b) v případě že správce daně shledá potřebným přistoupit k prověřování dalších skutečností z jiných důvodů bez toho, aby ohledně těchto dalších skutečností vyvstaly správci daně relevantní pochybnosti, je správce daně povinen ukončit postup k odstranění pochybností a vyměřit daň, a následně je oprávněn zahájit následnou daňovou kontrolu za účelem prověření těchto dalších skutečností.
5. Výše uvedené vývody jsou podle názoru žalobkyně v souladu se zásadou legitimního očekávání, jakož i v souladu se smyslem právní úpravy institutů postupu k odstranění pochybností a daňové kontroly zakotvené v daňovém řádu, kterýžto podle názoru žalobkyně spočívá v tom, že před vyměřením daně je správce daně oprávněn prověřovat toliko okolnosti rozhodné pro objasnění existujících relevantních pochybností, které správce daně pojal ohledně údajů uvedených daňovým subjektem v daňovém přiznání. V opačném případě by se správci daně otevírala možnost ke zneužití institutů postupu k odstranění pochybností a daňové kontroly za účelem bezdůvodného oddalování vyměření daně a oddalování vyplacení daňovými subjekty oprávněně nárokových nadměrných odpočtů.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a stručné písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. V rámci postupu k odstranění pochybností se jedná o krátký a rychlý efektivní dialog správce daně s daňovým subjektem nad správcem daně vyjádřenou konkrétní pochybností ohledně údajů obsažených v daňovém tvrzení podaném daňovým subjektem či v jím předložených písemnostech, a to včetně pravdivosti údajů zde uváděných. Pokud tento dialog se počne svým rozsahem vymykat postupu k odstranění pochybností, má zejména správce daně přejít do režimu daňové kontroly. V ust. § 90 odst. 3 je sice přiznáno právo daňovému subjektu podat návrh na pokračování dokazování spolu s návrhem na provedení dalších důkazních prostředků, ovšem správce daně není odkázán pouze na návrh daňového subjektu na pokračování v dokazování v daňové kontrole. Pokud správce daně zjistí, že rozsah přetrvávajících pochybností je natolik rozsáhlý, pak je nejen oprávněn, nýbrž i povinen zahájit daňovou kontrolu, aniž by musel vyčkávat případného návrhu na provedení dokazování. Žalovaný je rovněž přesvědčen, že ust. § 85 odst. 4 daňového řádu umožňuje správci daně rozsah daňové kontroly v jejím průběhu rozšířit. Správce daně v daném případě postupoval při zahájení daňové kontroly a následném rozšíření předmětu a rozsahu daňové kontroly v souladu s daňovým řádem. Jelikož žalobkyně v řízení před soudem uplatňuje stejné námitky jako ve svých stížnostech, které podala v daňovém řízení, tak žalovaný odkazuje na své stanovisko obsažené v písemnostech, jimž bylo reagováno na stížnosti žalobkyně.

Replika žalobkyně k vyjádření žalovaného

7. V následně učiněné replice k vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že její názor ohledně nezákonného zahájení a následného rozšíření předmětu daňové kontroly nevyvrací rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2014, č. j. 2 Aps 20/2013-61, či ze dne 22. 12. 2015, č. j. 4 Afs 238/2015-29. Navíc Nejvyšší správní soud dosud nevyslovil názor, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

že v případě přechodu z postupu k odstranění pochybností do daňové kontroly právo zakotvené v ust. § 90 odst. 2 daňového řádu daňovému subjektu nenáleží. Právo daňového subjektu podat v 15 denní lhůtě návrh na pokračování v dokazování spolu s návrhem na provedení dalších důkazních prostředků vyplývá přímo ze zákona. V žádném případě nelze vyloučit dopředu možnost, že v zákonné 15ti denní lhůtě daňový subjekt nepředloží takové důkazní prostředky, které umožní správci daně postup k uzavření pochybností uzavřít vyměřením daně. Závěrem žalobkyně vyjádřila přesvědčení, že užití postupu k odstranění pochybností či zahájení daňové kontroly bez existence relevantních pochybností, kdy je sledován cíl pouze zamezit vrácení nadměrného odpočtu, představuje zneužití veřejného práva a není souladné se zásadou legitimního očekávání. Pozdržet vrácení nadměrného odpočtu nárokováného v daňovém tvrzení daňovým subjektem je správce daně oprávněn totiž pouze tehdy, pokud objektivně existují relevantní pochybnosti ohledně údajů uvedených v daňovém tvrzení. Tehdy je správce daně oprávněn resp. povinen nepřistoupit k vyměření nadměrného odpočtu a zahájit postup k odstranění pochybností či zahájit daňovou kontrolu. Pokud žádné relevantní pochybnosti neexistují, je správce daně povinen nadměrný odpočet vrátit daňovému subjektu do 30 dnů od jeho vyměření.

Ústní jednání soudu

8. Při jednání soudu konaném dne 27. 6. 2018 zástupce žalobkyně setrval na žalobních námítkách, kdy toliko konkretizoval, že v mezidobí již došlo k ukončení rozporované daňové kontroly, a proto se nově v petitu domáhá, aby soud určil, že provedená daňová kontrola byla vůči žalobkyni nezákonným zásahem. Trval na tom, že správce daně nepřípustně přikročil k rozšíření předmětu a rozsahu daňové kontroly. Vedle toho vyjádřil přesvědčení, že nezákonnost daňové kontroly způsobuje fakt, že žalobkyni nebyla poskytnuta lhůta k odstranění pochybností v rámci postupu správce daně k odstranění pochybností, které bylo vedeno v režimu ust. § 89 odst. 1 daňového řádu. Dále zástupce žalobkyně uvedl, že je přesvědčen o tom, že v předmětné věci žalovaný účelově přikročil k zahájení postupu k odstranění pochybností ve smyslu ust. § 89 odst. 1 daňového řádu, a to za účelem, aby zadržel nadměrný odpočet, na který měla žalobkyně nárok. Trval na tom, že žalovaný neměl relevantní pochybnosti ani ve vztahu ke zdaňovacímu období prosinec 2015, když ty byly žalobkyní v rámci postupu k odstranění pochybností odstraněny.
9. Pověřená pracovnice žalovaného při témže jednání soudu navrhla zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. Uvedla, že správci daně vznikly pochybnosti a správnosti a úplnosti daňových tvrzení žalobkyně, mimo jiné ve vztahu k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2015, a proto vůči žalobkyni nejprve užil postup k odstranění pochybností ve smyslu ust. § 89 odst. 1 daňového řádu. Má za to, že žalovaný žalobkyni náležitě vyzval k odstranění pochybností, avšak ta vzniklé pochybnosti nebyla s to odstranit. Navíc v rámci probíhajícího daňového řízení správci daně vznikly ještě další pochybnosti, a proto se rozhodl přikročit k provedení daňové kontroly u žalobkyně, mimo jiné za zdaňovací období prosinec 2015. K tomuto zahájení došlo dne 16. 6. 2016, kdy zároveň bylo přikročeno k rozšíření rozsahu předmětu kontroly zdaňovacího období prosinec 2015 a vedle toho i rozšíření kontroly na jiná zdaňovací období. V průběhu daňové kontroly se žalobkyni nadále nepodařilo odstranit vzniklé pochybnosti správce daně, to bylo ostatně konstatováno i při projednání zprávy o daňové kontrole dne 7. 5. 2016. V důsledku toho pak správce daně přikročil ohledně daně z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

2015 k vydání platebního výměru, o němž je v současné době vedeno odvolací řízení. Ve vztahu ke zbývajícím zdaňovacím obdobím, tj. leden až listopad 2015, ohledně nichž byla zahájena dne 16. 6. 2016 daňová kontrola, pak byly posléze vydány dodatečné platební výměry.

Posouzení věci soudem

10. Podle ust. § 87 odst. 1 s. ř. s. platí, že soud o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem rozhoduje na základě skutkového a právního stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. V ust. § 87 odst. 2 s. ř. s. je pak zakotveno, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žalovaným je pak podle ust. § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl.
11. V daném případě krajský soud neshledal, že by žaloba byla v některé své části nepřípustná ve smyslu ust. § 85 s. ř. s. Při učinění tohoto závěru soud vycházel ze závěrů obsažených v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 1 Afs 58/2017-42, které je publikováno ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 3686/2018 a také na www.nssoud.cz, kdy bylo vysloveno, že *„Podání žaloby, kterou se žalobce domáhá pouze určení, že zásah byl nezákonný, není podmíněno vyčerpáním jiných právních prostředků ochrany nebo nápravy před správním orgánem ve smyslu § 85 s. ř. s. Subjektivní lhůta pro podání žaloby běží od okamžiku, kdy se do sféry žalobce dostanou takové informace, na jejichž základě mohl seznat, v čem jednání veřejné správy, jež má být nezákonným zásahem spočívá a že je zaměřeno proti němu. II. Stížnost ani žádost o prošetření způsobu vyřízení stížnosti dle § 261 daňového řádu není jiným právním prostředkem ochrany nebo nápravy ve smyslu § 85 s. ř. s., který je nutno před podáním žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správce daně vyčerpat. Případné podání takové stížnosti nemá vliv na běh subjektivní lhůty pro podání žaloby.“* Zároveň v tomto rozsudku rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dovodil, že pokud závěr o tom, že vyčerpání stížnosti dle ust. § 261 odst. 1 a odst. 6 daňového řádu nemá vliv na běh subjektivní lhůty k podání zásahové žaloby, by byl k tíži daňového subjektu jakožto účastníka řízení v rámci projednávání zásahové žaloby před správním soudem, tak nelze připustit takovéto případné retrospektivní účinky v neprospěch tohoto účastníka řízení, jinak by mu bylo odňato právo na přístup soudu. Z tohoto důvodu krajský soud v předmetné věci bez dalšího vycházel, že žaloba byla podána včasné a je meritorně projednatelná.
12. V rámci meritorního posouzení žaloby se soud neztotožnil s názory žalobkyně o tom, že jí žalovaný nesdělil relevantní pochybnosti ohledně daňových tvrzení ke zdaňovacímu období prosinec 2015. Z výzvy ze dne 11. 2. 2016, č. j. 281183/16/2509-50521-501029, která se vztahovala právě ke zdaňovacímu období prosinec 2015, která byla učiněna v rámci postupu k odstranění pochybností ve smyslu ust. § 89 odst. 1 daňového řádu, prokazatelně vyplývá, že výzva obsahovala relevantní pochybnosti správce daně o tvrzeních žalobkyně v jejím daňovém přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2015, které náležitě a velmi detailně předestřel pod body 1) až 5) dané výzvy. Výzva tak obsahovala konkrétní pochybnosti správce daně o správnosti daňových přiznání žalobkyně tak, jak předpokládá ust. § 89 odst. 1 daňového řádu. Tomu pak odpovídal i následný Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

postup správce daně, který byl souladný i s judikaturou správních soudů (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2017, č. j. 4 Afs 182/2016-18, který je dostupný na www.nssoud.cz: *Pochybnosti ve smyslu § 89 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, se rozumí i případy, kdy správce daně má v rukou silné důkazy, na základě nichž lze s vysokou pravděpodobností, ne-li dokonce s praktickou jistotou, očekávat závěr o nesprávnosti tvrzení daňového subjektu. I pro takovou situaci poskytuje postup k odstranění pochybností procesní rámec, v němž může daňový subjekt na takové podklady reagovat a buď uznat své pochybení, nebo naopak poskytnout informace a důkazy, které mohou na případ vrhnout jiné světlo, eventuálně i vyvrátit do té chvíle zdánlivě přesvědčivá zjištění správce daně*). V této souvislosti soud považuje za vhodné směrem k žalobkyni připomenout, že z aktuální a konstantní jednotné judikatury správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu vyplývá, že správce daně nemusí při zahájení daňové kontroly u právnické osoby disponovat konkrétním podezřením či pochybnostmi o řádném plnění kontrolované daňové povinnosti – viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2009, č. j. 8 Afs 46/2009-46, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 1983/2010 a také na www.nssoud.cz.

13. Žalobkyně rovněž neopodstatněně namítala, že jí byla nepřipustně odepřena 15 denní lhůta k podání návrhu na provedení dalších důkazních prostředků ve smyslu ust. § 90 odst. 2 věty druhé daňového řádu. Daňový subjekt má ve smyslu ust. § 90 odst. 2 daňového řádu věty druhé právo podat návrh na pokračování dokazování v rámci postupu k odstranění pochybností, nicméně tím, kdo vede daňové řízení je správce daně. Na správci daně je pak po podání návrhu ve smyslu ust. § 90 odst. 2 věty druhé daňového řádu zvážit, zda ve smyslu ust. § 90 odst. 3 daňového řádu shledá či neshledá důvody v pokračování dokazování vymezené v návrhu daňového subjektu. Právo daňového subjektu učinit návrh na pokračování dokazování v rámci postupu k odstranění pochybností ve smyslu ust. § 90 odst. 2 ovšem nadále neomezuje správce daně v oprávnění zahájit vůči daňovému subjektu daňovou kontrolu ani správce daně není nijak limitován při zvolení okamžiku, kdy přikročí k zahájení daňové kontroly.
14. V daném případě z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 16. 6. 2016 se uskutečnilo ústní jednání mezi žalobkyní a správcem daně, přičemž účelem tohoto jednání bylo mj. seznámit žalobkyni s výsledkem postupu k odstranění pochybností u daně z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2015. Z obsahu protokolu vyplývá, že žalobkyni se nejenže nepodařilo odstranit dosud vzniklé pochybnosti správce daně ve vztahu k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2015, které zevrubně specifikoval ve shora uvedené výzvě ze dne 11. 2. 2016, nýbrž správci daně vznikly i další značné pochybnosti o správnosti tvrzení, která žalobkyně uváděla v daňových přiznáních k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období leden, únor, duben, květen, červen, červenec, srpen, listopad 2015. Za situace, kdy se žalobkyni nepodařilo odstranit dosud vzniklé pochybnosti správce daně a navíc správci daně vznikly i další rozsáhlé pochybnosti týkající se jiných zdaňovacích období, správce daně legitimně dospěl k závěru, že je třeba ve vztahu k žalobkyni bez dalšího ukončit postup k odstranění pochybností a namísto toho bezprostředně dne 16. 6. 2016 zahájit daňovou kontrolu u daně z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2015 v rozsahu přetrvávajících pochybností a rozšířit její předmět nejen v rámci zdaňovacího období prosinec 2015, nýbrž i na další zdaňovací období. V této souvislosti soud opětovně připomíná, že z aktuální a konstantní jednotné judikatury správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu vyplývá, že správce daně nemusí při zahájení daňové kontroly u právnické osoby disponovat konkrétním

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

podezřením či pochybnostmi o řádném plnění kontrolované daňové povinnosti z aktuální a konstantní jednotné judikatury správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu vyplývá, že správce daně nemusí při zahájení daňové kontroly u právnické osoby disponovat konkrétním podezřením či pochybnostmi o řádném plnění kontrolované daňové povinnosti.

15. Bezprostředním zahájením daňové kontroly po ukončení postupu k odstranění pochybností v situaci, kdy správce daně shledá nutnost pokračovat v dokazování v rámci daňové kontroly a nikoliv již v rámci postupu k odstranění pochybností z důvodu přetrvávajících pochybností o správnosti daňové povinnosti daňového subjektu s předpokladem časově náročnějšího dokazování, se přitom opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. V rozsudku ze dne 22. 12. 2015, č. j. 4 Afs 238/2015-29, který je dostupný na www.nssoud.cz, Nejvyšší správní soud výslovně dovodil, že správce daně není případným návrhem daňového subjektu na pokračování dokazování ve smyslu ust. § 90 odst. 2 daňového řádu věty druhé vázán, když daňovou kontrolu může správce daně zahájit na základě vlastního uvážení, s tím, že není nutno vždy poskytovat 15denní lhůtu pro podání případného návrhu daňového subjektu na pokračování dokazování ve smyslu ust. § 90 odst. 2 daňového řádu věty druhé.
16. Za výše nastíněného skutkového a právního stavu žalovaný legitimně u žalobkyně následně v rámci ústního jednání, které se uskutečnilo dne 16. 6. 2016, ukončil postup k odstranění pochybností týkající se daně z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2015 a namísto toho přikročil k bezprostřednímu zahájení daňové kontroly za identické zdaňovací období. Pokud žalovaný současně přikročil k rozšíření rozsahu předmětné daňové kontroly daně z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2015, a to v širším rozsahu předmětu kontroly, a zároveň nově i za leden, únor, duben, květen, červen, červenec, srpen, listopad 2015, zároveň neshledal soud ani v tomto postupu žalovaného nezákonný zásah, jak dovozovala žalobkyně.
17. Žalobkyně by měla brát v potaz skutečnost, že správce daně může v intencích ust. § 85 odst. 3 daňového řádu rozšířit rozsah daňové kontroly i na ověřování skutečností dosud neověřovaných. Povinností správce daně je pak v těchto případech ve smyslu ust. § 87 odst. 1 daňového řádu, dříve než začne provádět daňovou kontrolu s rozšířenějším rozsahem, náležitě vymezit rozšiřovaný rozsah daňové kontroly a o této skutečnosti vyrozumět kontrolovaný subjekt. Této povinnosti žalovaný zjevně dostál, když o svém záměru provádět daňovou kontrolu s rozšířenějším rozsahem, včetně jakého rozsahu, náležitě vyrozuměl zástupce žalobkyně při ústním jednání, které se uskutečnilo dne 16. 6. 2016. Svůj postup žalovaný přitom dle názoru soudu racionálně zdůvodnil svými pochybnostmi o stanovení daně jako celku ve správné výši s ohledem na dosavadní průběh daňového řízení a dosavadní učiněné poznatky. Žalobkyně se mýlí, pokud dovozuje, že žalovaný, aby legitimně mohl přikročit k rozšíření rozsahu daňové kontroly, byl povinen jí sdělit zcela nové pochybnosti o správnosti jejích daňových tvrzení. Žádnou takovouto „novou povinnost tvrzení“ zákonodárce nekoncepoval, a proto soud námitky žalobkyně v tomto směru vyhodnotil jako nedůvodné.
18. V daném případě nesporně předmětná daňová kontrola byla pro žalobkyni zásahem do jejích veřejných subjektivních práv, ovšem šlo o zásah zákonný. Soud neshledal, že by žalovaný vůči žalobkyni postupoval svévolně a v rozporu se zásadami proporcionality a předvídatelnosti výkonu veřejné moci a že by nepřipustně svými úkony v daňovém řízení sledoval toliko cíl zamezit vrácení nadměrného odpočtu žalobkyni. Správce daně byl

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

oprávněn pozdržet vrácení nadměrného odpočtu, který nárokovala žalobkyně, jelikož prokázal existenci relevantních pochybností ohledně údajů uvedených žalobkyní v jejích daňových přiznáních k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období leden, únor, duben, květen, červen, červenec, srpen, listopad a prosinec 2015.

19. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu v mezích uplatněných žalobních námitek za důvodnou, a proto ji v souladu s ust. § 87 odst. 3 s. ř. s. výrokem ad I. zamítl.
20. V souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku ad II. rozsudku soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a ani je nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. června 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)